

opusdei.org

Nikdy neprestaň pracovať na svojom manželstve

Emily Marcucci, absolventka Harvardovej univerzity z Massachusetts, je vydatá už 15 rokov, má 8 detí a rozpráva o starostiach i radoostiach výchovy v početnej rodine.

18.07.2015

**Povedzte nám niečo o sebe a o
svojej rodine. Čo robíte a čo robí
váš manžel?**

Môj manžel, Michael Marcucci, je advokátom a partnerom v Jones Day, veľkej právnickej firme v Bostone. Ja som doma s ôsmimi deťmi –

Madeline má 14 rokov, John 11, Theresa 9, Josephine 8, Anthony 6, James a Thomas 4 roky a Anne 11 mesiacov.

Keď ste s Mikeom ešte len chodili, keď ste sa navzájom spoznávali, rozprávali ste sa o svojej budúcej rodine? Plánovali ste veľa detí?

S Mikeom som sa zoznámila na Harvardovej univerzite a po šiestich mesiacoch chodenia sme sa zasnúbili. Krátko po svojej promócií ma Mike požiadal o ruku, ja som vtedy mala pred sebou ešte rok štúdia. Takéto krátke chodenie pred sobášom a mladý vek boli mojím spôsobom unikátne, obzvlášť na našej alma mater. Keď sme spolu chodili, a keď sme boli zasnúbení, hovorili sme aj o našej spoločnej

túžbe, že by sme chceli mať veľkú rodinu. Ja som vyrastala v rodine s desiatimi súrodencami a veľmi som si cenila tú lásku a nehu, ktorú som od každého z nich dostávala. Mike tiež vyrastal vo veľmi súdržnej rodine, so svojimi sestrami a rodičmi má veľmi úzke vzťahy. A tak sme už od prvého dňa boli ochotní prijať deti, ktoré nám Boh zošle. Nebolo to však ani tak o tom, žeby sme plánovali mať toľkoto detí, bolo to skôr súčasťou Božieho plánu, a my sme voči nemu boli otvorení.

Bolo dobré, že sme sa ešte pred sobášom rozprávali o svojej budúcej rodine a o našej jednoznačnej dôvere k Bohu. A tak sme začínali náš manželský život na tej istej štartovacej čiare. Boh v našom prípade nenechal na seba dlho čakať a požehnal nás deťmi! Madeline sa narodila ešte pred naším prvým výročím svadby a ja som znovu

otehotnela, keď mala Madeline ešte len 9 mesiacov.

Boli sme nadšení! Madeline nám spôsobovala toľko radostí – nevedeli sme sa dočkať toho druhého dieťaťa. Náš syn Phillip sa však v 32 týždni narodil ako mŕtvo narodené dieťa. Boli sme z toho hotoví. V žiali a smútku sa však naše manželstvo ďalej upevňovalo. Tak trošku nám to aj otvorilo oči. Chceli sme síce veľkú rodinu, ale sme si tiež po strate Phillipa uvedomili, že každé dieťa je osobitným darom od Boha, a že nikto nemá zaručený počet detí, ktoré chce, alebo plánuje. Sú to zázraky, ktoré dáva Boh v jemu vlastnom čase. Po strate Phillipa sme s Mikeom naďalej túžili po veľkej rodine, ale začali sme sa sústreďovať len na každé jednotlivé dieťa ako prichádzalo na svet, a chceli sme byť vďační, za každý jeden zázrak, ktorým každé jedno dieťa je. Výnimkou snáď bolo, keď nám Boh

poslal dvojčky, vtedy sme vlastne mysleli na dve deti súčasne.

Zo svojej skúsenosti, ako by ste charakterizovali úlohu rodičov?

Úlohou rodičov je viesť deti k tomu, aby sa z nich stali zodpovední dospelí. Rodičia sú povolání k tomu, aby každé jedno dieťa milovali bezpodmienečne, aby každému jednému pomáhali dospieť k naplneniu jeho potenciálu. Úlohou rodičov je učiť deti čo je správne a čo nesprávne a hlavne im pomáhať na ich ceste do neba.

Okrem toho rodičia musia milovať a rešpektovať slobodu svojich detí. Táto rovnováha medzi učením čo je správne, a pritom dovoliť deťom, aby robili aj chyby, vytvára priestor, aby rástli v cnostiach a v konečnom dôsledku sa aj učili, ako byť šťastnými. Učiť cnosti, alebo dobré návyky, je najlepšie prostredníctvom príkladu, a tak vlastne je rodič

zodpovedný za to, aby sám pracoval na svojich ľudských cnostiach.

Takýmto spôsobom sa snažíme ukázať, že „láska, to sú skutky, a nie sladké slová“, ako hovorieval sv.

Josemaría. Toto motto, ako aj ďalšie inšpirácie, máme tiež na bielej nástenke, ktorá slúži ako rozvrh úloh v domácnosti pre členov rodiny (pozri obrázok).

8 detí, to je viac, než vidíme dnes v priemernej rodine. Je ťažké byť matkou toľkých detí? Ako si organizujete takúto domácnosť?

Byť rodičom je namáhavá práca, nech už máte jedno dieťa, alebo 16!! Nuž, keď mám teda odpovedať na vašu otázku, tak ÁNO, je nesmierne ťažké byť matkou toľkých detí, ja však uprednostňujem slovo „výzva“. Pri výchove v menšej a väčšej rodine môžu byť odlišné výzvy, ale tá väčšia so sebou prináša aj niektoré výhody. Viac detí znamená aj viac ľudí, ktorí

môžu pomôcť so starostlivosťou o domácnosť.

Je niekoľko tipov, ako si zorganizovať život vo veľkej rodine, ktoré som sa naučila od iných rodičov, vrátane mojich vlastných rodičov, ktorí mali 11 detí. Na prvom mieste je to duch služby v rodine, je nevyhnutné, aby si každý uvedomil, že má svoju úlohu v starostlivosti o domácnosť a o ostatných členov rodiny. Nástenka s rozvrhom úloh každému určuje, čo sa od neho očakáva. Máme takúto veľkú, bielu nástenku v kuchyni, ktorá stanovuje úlohy a domáce práce pre daný deň. Snažíme sa to brať aj s istým humorom, lebo veď prečo aj nie? V lete sa napríklad deti striedajú vo varení, raz za týždeň jedno jedlo. Staršie dieťa varí v tandeme s mladším. Veľmi sa im to páči! A vlastne aj mne – veď takto mám pre seba aj nejaký voľný čas!

Vychovávať akýkoľvek počet detí je tiež náročná úloha, lebo (ako aj my všetci) tie deti sa vyvíjajú, niektoré viac ako iné. Niekedy to človeka s deťmi vyvedie z miery, a čím je ich viac, tým je viac príležitostí na frustráciu, lebo vidíme rozdiel medzi tým, čím tie deti dnes sú, a čo z nich chceme vlastne vychovať. Preto je také dôležité mať ducha umŕtvovania a trpezlivosti pri organizovaní domácnosti. Keď si odmyslíme muzikál „Sound of Music“, len málo početných rodín dokáže sústavne fungovať s vojenskou precíznosťou. Človeku vždy pomôže, keď si zachová zmysel pre humor, hlavne vo chvíľach, alebo možno obzvlášť vo chvíľach, ktoré sú naozaj ťažké.

A ešte jedna rada, pre ktorúkoľvek mamu – toto som sa naučila od jednej priateľky. Tá hovorí, že ona sa naučila ako „deti dobehnúť“, teda že vstáva ako prvá v domácnosti, dá si kávu, pomodlí sa a naplánuje si celý

deň. Myslím, že tento raňajší rituál môže dať všetkým veciam svoju perspektívu. Niekedy je ťažké vstať skôr ako deti, ale takéto úsilie navyše dokáže vylepšiť celý deň.

Pápež František nás žiada, aby sme sa práve teraz veľa modlili za rodinu, za manželstvo. Čo je podľa vás najväčšou úlohou, ktorej rodina v súčasnosti čelí?

Jedným z najväčších problémov pre súčasnú rodinu, teda prinajmenšom v Spojených štátoch, je ten rušný, frenetický životný štýl, ktorý ponecháva len málo času na reflexiu. Lietame od jednej činnosti k druhej, niekedy aj na úkor rodinného obeda – a pritom keď si rodina zasadne k spoločnému jedlu, je to veľmi osobitá príležitosť pre upevňovanie vzťahov. Áno, chce to veľa úsilia, ak máme zorganizovať program pre každého jedného, ale keď sme spolu za jedným stolom, je to príležitosť, aby

sme si vychutnali spoločnosť toho druhého, aby sme sa naučili aj nejaké tie maniere. Niekedy sa pri jedle hráme takú hru „Plusy a mínusy“, teda čo dobré, vydarené, a čo nevydarené kto zažil v ten deň. Na striedačku potom každý pri stole povie, aký mal ten deň. Zapájajú sa aj tie najmenšie deti. Naša najmladšia, Anne, je celá unesená, keď všetci spolu zasadneme k stolu. A tá jej radosť je taká nákazlivá.

Ako pomáhate svojim deťom s vierou, ako ich učíte modliť sa, rozvíjať kresťanské návyky, atď?

Snažíme sa integrovať naše úkony zbožnosti do každodennej rutiny. Učíme deti, ako ráno obetovať všetky aktivity dňa, modlitbu pred jedlom, modlitby pred spánkom. Keďže tieto úkony sú zakomponované do celého dňa, stávajú sa súčasťou širšej katolíckej kultúry našej rodiny. Na nedeľnú svätú omšu chodíme spolu

celá rodina, snažíme sa každý mesiac zúčastniť sa eucharistickej adorácie v našej farnosti. Keď sa to dá, tak aj každý zoberiem deti so sebou na svätú omšu. Oslavujeme sviatky svätých, meniny našich detí. V období medzi narodeninami a meninami je vždy čo oslavovať! Počas adventu a pôstu máme konkrétne tradície, ktoré pomáhajú deťom pripraviť si srdiečka počas tohto liturgického obdobia. A máme aj zoznam ľudí, za ktorých sa spoločne modlíme v našej rodine – ak je nejaký príbuzný chorý, alebo sa v širšej rodine očakáva nové bábätko. Všetky tieto malé zvyky, modlitby, prispievajú do jedného celku, a neraz z nich vzídu vhodné výchovné momenty, keď deťom možno vysvetľovať vieru v kontexte. Cieľom je, aby sa tieto chvíle stali prirodzenou súčasťou denného života, a nielen niečím, čo sa robí v nedeľu, alebo je nejakým iným

spôsobom oddelené od všetkého ostatného čo robíme.

Chcete niečo poradiť čerstvým manželským párom?

Áno! Novomanželom by som povedala, aby nikdy neprestali pracovať na tom, aby ich manželstvo bolo každý deň lepšie a utuženejšie...každý jeden rok! Manželstvo si vyžaduje úplne sebaodovzdanie, ale niekedy si to žiada čas a úsilie – viac času a úsilia, než by ste si mysleli – aby ste odhalili tie najlepšie spôsoby, ako sa svojmu manželskému partnerovi odovzdať čo najveľkorysejšie. Tieto spôsoby sa postupom času môžu meniť, tak ako dorastajú aj deti. Dennodenne by ste si mali dať záležať na hľadaní ciest, ako sa veľkodušnejšie odovzdávať svojmu manželskému partnerovi.

Keď sme boli s Mikeom spolu asi desať rokov, zúčastnili sme sa na kurze pre rodiny „Manželská láska.“

Takto sme sa mohli stretnúť aj s ďalšími pármí, ktorým tiež záležalo na posilňovaní ich manželstva. Jeden pár nás tam naučil niečo, čo ilustruje, ako možno každodenne pracovať na svojom manželstve. Oni to nazvali „RMD“, teda Rozhodnutie Milovať toho Druhého, každý deň, v nejakých maličkostiach, detailoch. Človek sa totiž nezamiluje bez vôle a rozumu. Rozhodneme sa milovať nejakého človeka, a môžeme si obnovovať toto rozhodnutie každý deň, tým, že chceme robiť malé úkony služby pre tú druhú osobu. Napríklad, keď treba vyniesť odpadky, manžel urobí takéto RMD a vynesie ich do kontajnera. Jeho manželka môže urobiť takéto „eremdéčko“ a opraviť hlavicu na sprche, bez toho, aby o to žiadala manžela. Je pri tom celkom dobrá zábava, keď takto nasmerúvate každodenné drobné RMD na svojho manžela. Alebo môžete svojho manžela aj láskavo

poprosiť: „Zlatíčko, môžem poprosiť o jedno „eremdéčko“, mohol by si mi priniesť nejaký dobre vychladený nápoj?“

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/nikdy-neprestan-pracovat-na-svojom-manzelstve/> (23.02.2026)